

hvilke som helst lande; det er USA, Canada, Kina, Australien, Indien, Argentina, Sydafrika, Rusland og lidt tættere på Frankrig, Spanien, Portugal, Bulgarien og Rumænien. Og ser man på, hvem der tillader forsøgsudsætninger, er det sådan, at snart sagt alle verdens lande er med. Tag majs f.eks. Foruden de 11 EU-lande har der været forsøgsudsætninger i Japan, New Zealand, Brasilien, Mexico, Chile, Egypten, Filippinerne, Indonesien og Ukraine, så GMO er altså kommet for at blive.

Det dyrkede GMO-areal er steget fra 1,7 millioner ha i 1996 til over 52 millioner ha i 2001, så det kunne da tyde på, at GMO vitterlig er en fordel, hvilket også kan bevises. For år 2000 er der beregnet en reduktion af pesticidforbruget på over 22 millioner kg, og samtidig har man dyrket betydeligt mere pr. hektar. Værdien af merudbyttet ligger tæt på 1,5 mia. dollar, altså over 10 mia. kr., beregnet på et areal på omkring 34 millioner ha.

Den næste generation af GMO-afgrøder bliver endnu mere værdifuld. Det bliver afgrøder, der kan udnytte jordens næringsstoffer bedre, afgrøder, der kan klare tørke, kulde og salt, sygdomsresistente planter og planter, som har et bedre indhold af næringsstoffer, vitaminer og proteiner og er fri for toksiner. Især den tredje verden har brug for den type planter, og de burde for længst være kommet.

Læser man rapporten om sameksistens, er det tydeligt, at man godt kan indføre GMO og alligevel dyrke både økologisk og konventionelt. Vi kan faktisk opretholde sortsrenhed på byg og hvede, selv om de forskellige sorter dyrkes tæt i Danmark.

På forskningsområdet sakker vi nu for alvor bagud. Vore industrier flytter forskningen hen, hvor brugen af GMO er tilladt, og EU mister i øjeblikket både forskningspenge og den viden, der er grundlaget for vores fortsatte velfærdsudvikling.

Lad os nu få mærkningen på plads. Jeg glæder mig til, at jeg kan lægge GMO-produkter i min indkøbskurv til gavn for miljøet og til gavn for min sundhed. Jeg spiser gerne virusresistent papaja eller produkter med reduceret toksinindhold.

Vi kan ikke støtte Enhedslistens beslutningsforslag, for verden har brug for et højudbytte-landbrug.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Nu er jeg godt klar over, at fru Helga Moos er meget kraftigt tilhænger af gensplejsede planter, og det kunne vi jo godt have en lang, ideologisk debat om. Men jeg fornemmer, at den samme begejstring ikke helt gør sig gældende på regeringsbænkene, og jeg er glad for, hvis det er rigtigt tolket.

Fru Helga Moos har jo ret til at have sit evangelium, men hun oplyste, at Venstre havde opgivet kravet om nulspreddning, altså at Venstre nu er indstillet på, at der godt kan ske en spredning af gensplejset pollen og frø fra den ene mark til den anden og dermed altså også en forurening af både økologiske marker og almindelige, konventionelt dyrkede marker. Jeg håber da ikke, at jeg hørte rigtigt, men jeg synes, jeg hørte det, som om fru Helga Moos sagde, at vi ikke kunne blive ved med at kræve nulspreddning.

(Kort bemærkning).

Helga Moos (V):

Ligesom vi ikke tillader, at der er GMO i økologiske varer, er det sådan, at vi med definitionen af nul GMO i økologiske varer har en grænse. Man regner det for, at der ikke er noget i, hvis det er under en bestemt, meget lav procent, det tror jeg godt hr. Keld Albrechtsen ved, og desuden er det sådan, at man definerer nul som værende mindre end 0,1 pct. Det er Greenpeaces definition.

Kl. 16.20

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jamen jeg vil da gerne sige tak for det svar, for det, der bekymrede mig, var, at udtalelsen jo godt kunne opfattes sådan, at man skulle acceptere, at der kom en bestanddel af GMO i økologiske fødevarer.

Det er klart, at man ikke kan have en grænse, der er lavere end det, der kan måles. Det er vi enige om, og hvis det er det, der ligger i Venstres politik, som fru Helga Moos fremførte, er det klart, at så er jeg ikke uenig i det, for der er ingen mening i at vedtage en grænse, som ikke kan måles, for hvor skulle det føre hen? Så kan vi jo ikke kontrollere noget.

Det vil så sige, at i virkeligheden – sådan håber jeg da, jeg skal forstå det svar, hun gav nu – er fru Helga Moos enig med mig i, at vi ikke kan acceptere en situation, hvor organismer fra en GMO-mark spreder sig til den økologiske mark.